

misk Bekymring. Det vide alle, som have haft med kommunale Forhold at gøre, at meget ofte tvinges Lærerne til at paatage sig Bierhverv, tidt for en ringe Løn, der afledte deres Opmærksomhed fra deres Gerning i Skolen. Det bør komme til, at Lærerne saa godt som udelukkende ofre deres Tid for Skolens Tarv og Børnenes Opdragelse. Men Betingelsen for, at det kan ske, er den, at der virkelig finder en grundig Forhøjelse Sted af Lærernes Løn.

Det ærede Medlem, som talte før mig, udtalte en Mistillid til Sogneraadene, i al Almindelighed til de kommunale Bestyrelser, med Hensyn til deres Stilling overfor Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Lærerlønningerne, en Mistillid, som jeg ønsker at anholde det ærede Medlem for. Jeg spørger det ærede Medlem, hvorfor han i Grunden nærer denne Mistillid, og hvilke Eksempler han er i Stand til at fremdrage paa, at en saadan Mistillid er berettiget. Det ærede Medlem er selv Lærer og har i sin Egenskab af Sogneraadsmlem Lejlighed til at lægge for Dagen, hvorledes han opfatter Stillingen, naar han skal være med til at ansætte Lærere, og jeg kunde da ønske at vide, hvorledes Stillingen er for hans eget Vedkommende, hvorledes han kan fremkomme med en Udtalelse som den, han fremkom med nylig, at man ikke kan stole paa, at de kommunale Bestyrelser i nævneværdig Grad ville benytte sig af den i Ændringsforslaget liggende Opfordring, hvis dette Forslag bliver vedtaget.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal kunde jeg have Lyst til at rette en Tak til mine Meningsfæller i Finansudvalget, fordi de, ved Forslaget om at forhøje Tilskuddet til ubemidlede Seminarieelever, have hidraget deres til at gøre det muligt for de unge Lærere straks, naar de gaa ind i Skolens Tjeneste, at virke saa frit og kraftigt der som vel muligt. Nu kan det vel nok siges, at da dette Forslag har fundet Tilslutning fra flere Sider, ere mine Meningsfæller ikke ene om Æren, men det er dog saaledes, at dette Spørgsmaal neppe vilde være naaet frem til Afgørelse nu, hvis det ikke var blevet rejst med den Kraft, Ihærdighed og Energi, som Tilfældet altid er, naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) drager Spørgsmaal frem i Forgrunden.

Nu kan det ærede Medlem, som sidst talte, og de øvrige Medlemmer af Venstre nok saa meget hævde, at dette skal være Agitation fra vor Side. Stillingen er dog

faktisk den, at ude omkring i Landet have Lærerforeninger og Lærere personlig søgt, ikke alene os, men ogsaa det ærede Medlem og mange andre, og anmodet om at gøre, hvad gøres kunde for i den nærmeste Fremtid at føre, om ikke en almindelig Lønningsforbedring, saa et Dyrtdistillæg igennem. Det Forslag, der her foreligger, er Udtryk for et Ønske om i Øjeblikket at forbedre Lærernes Stilling, men selvfølgelig slutte vi os i størst mulig Grad til Ønsket om at naa en Løsning af dette Spørgsmaal saaledes, at Lærerlønningerne i al Almindelighed naa saa langt frem, at vi med Tryghed kunne forlade os paa, at de enkelte Mænd, som ere knyttede til Skolens Tjeneste — og Kvinder med — som Lærere ikke i nogen Grad ere besværede af økonomiske Bekymringer. Med disse Ord anbefaler jeg det foreliggende Forslag til Vedtagelse.

J. Nielsen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at jeg havde udtalt en Mistillid i al Almindelighed til alle vore Sogneraad, at jeg ingen Tro havde til, at de vilde gøre noget. Jeg har ikke udtalt nogen Mistillid til Sogneraadene, men jeg har fremhævet den faktiske Kendsgerning, at dette Forslag ingen Sikkerhed giver for, at de lavest lønnede Lærere ville faa Tilskud, og det skal det ærede Medlem faa Lov til at lade staa. Naar han siger, at han har en bedre Tro til vore Sogneraad end jeg, er den Tro af meget ny Dato, for er der nogen, som har angrebet vore Sogneraad ude paa Landet, er det det ærede Medlem og det Blad, han tidligere har været knyttet til.

Sabroe: Maa jeg sige til det ærede Medlem, at den Kritik, som vi ved forskellige Lejligheder have rettet overfor Sogneraad — for øvrigt ogsaa overfor Byraad — netop har sat Frugt i, at man paa forskellige Omraader er kommen os i Møde. Jo stærkere, kraftigere og mere velfunderet Kritikken overfor de kommunale Bestyrelser har været, des hurtigere har man været i Vendingen, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at vedtages dette Lovforslag, villt efter den Debat, der er ført her i Tinget, og den Debat, som vil blive ført i Pressen og omkring paa Møder, de Sogneraad og Kommunalbestyrelser, som ikke søge at skaffe deres Lærere dette Løntillæg, komme til at staa i en meget vanskelig og pinlig Situation. Jeg venter naturligvis ikke, at det ærede Medlem vil være med sammen